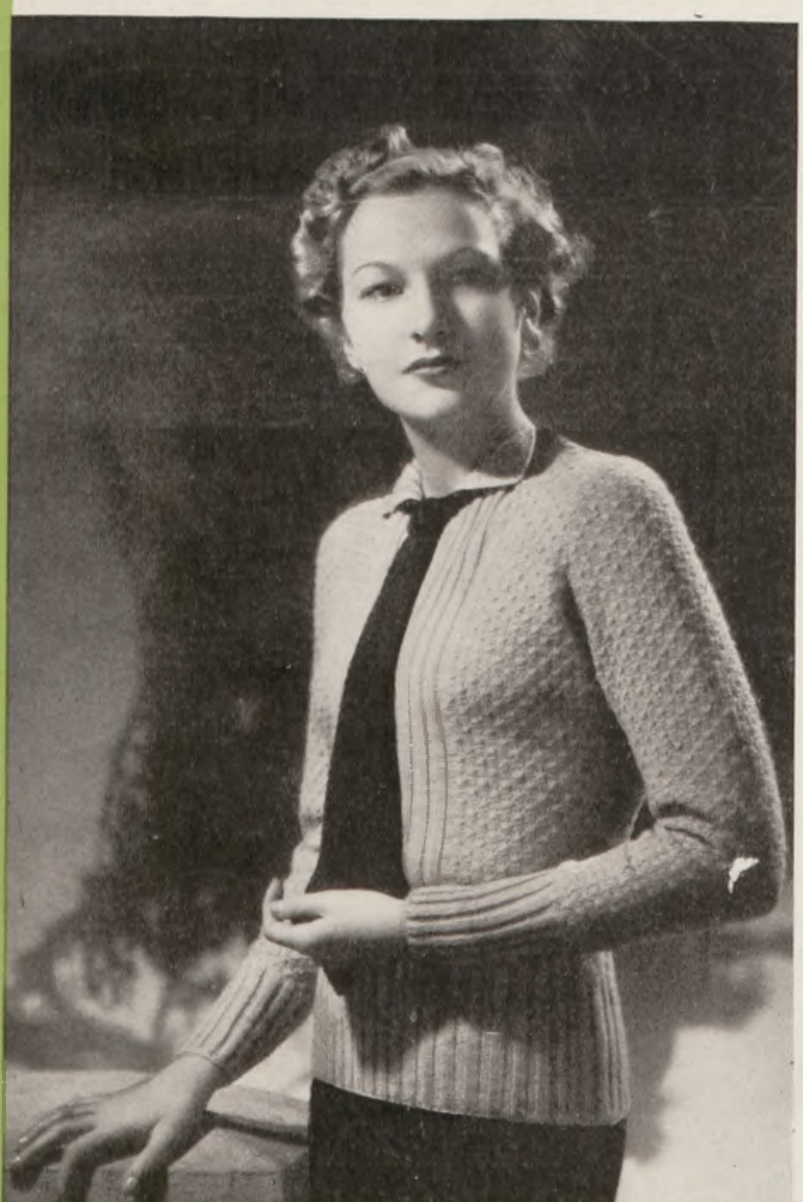
Najnowsze modele jesienne z WŁÓCZEK P.D.M.

45

Nr. 1. Wrzesień, 1936

UNION TEXTILE

S. A.

3 FABRYKI – 3 USINES – 3 FABRIKEN
Częstochowa, Łódź, Lubliniec

CENTRALA, SIÈGE SOCIAL, ZENTRALE
Częstochowa

Pralnie, Czesalnie, Przędzalnie i Farbiarnie Wełny

Lavages, Peignages, Filatures et Teintureries de laines

Woll-Wäschereien, -Kämmereien, -Spinnereien und -Färbereien

Przędza czesankowa wszelkiego rodzaju, surowa i farbowana, Mélanges i Moulinés, **włóczki i wełny P. D. M.** do robót ręcznych

Fils de laine peignée en tous genres, écrus et teints, Mélanges et Moulinés **laines à tricoter marque P. D. M.**

Kammgarne in allen Sorten, rohweiss und gefärbt, Melangen und Moulinés **Strick- und Handarbeitsgarne P. D. M.**

Największe Przędzalnie Czesankowe w Polsce. 4.000 robotników. Produkcja roczna 150.000.000 km przędzy. Eksport do wszystkich krajów świata.

Les plus grandes filatures de laine peignée en Pologne. 4.000 ouvriers. Production annuelle 150 000.000 km. de fil. Exportation dans le monde entier.

Grösste Kammgarnspinnereien in Polen. 4.000 Arbeiter. Jährliche Produktion 150.000.000 km. Garn. Export nach allen Weltteilen.

Centrala i Wydział Eksportowy:

Siège Social et Département Exportation:

Zentrale und Exportabteilung:

CZĘSTOCHOWA, NARUTOWICZA 68, TELEFON: 2229 & 1161

Biuro sprzedaży na Polskę:

Bureau de Ventes pour la Pologne:

Verkaufsbüro für Polen:

ŁÓDŹ, PIOTRKOWSKA 171, TELEFON 197-53

Przedstawicielstwa i składy komisowe w Polsce:

Représentations et magasins de commis. en Pologne:

Vertretungen und Kommissionslager in Polen:

Warszawa, Długa 50, p. B. Szatz.
Warszawa, Nalewki 2a, p. Stanisław Landau.
Poznań, Wielka 26, p. Edmund Szulc.
Katowice, Mielęckiego 8, p. St. Grelus.
Kraków, Grodzka 60, p. Jerzy Dudaj.
Bielsko, Miarki 9, „Karol Jankowsky", Agentura.
Lwów, Plac Marjacki 8, p. Ignacy Wiązowski.
Kalisz, 6-go Sierpnia 1, pan J. Dancygier.
Kresy Wschodnie: przedstawiciel objazdowy, pan Naum Nowik, Łódź, Piotrkowska 80.

Sprzedaże komisowe: **Ventes en commission:** **Kommissionsverkäufe:**

Gdańsk, Heumarkt 4, Sülzner & Fleischer.
Stanisławów, Plac Piłsudskiego 2, A. Bückel.
Łódź, Piotrkowska 173, G. Wistehube.

GATUNKI WEŁEN I WŁÓCZEK P. D. M.

Wełny pończosznicze poczwórne:
Wełna Ludowa, Wełna Domowa, Gatunek P., Tosca, Orlana i Goldkrone.

Włóczki podwójne:
Wełna Narodowa, Galicjana, Graziella i Superlana.

Włóczki perliste, t. zw. włoskie:
Włoskana, Kordonetta, Perlana i Italana.

Włóczki poczwórne:
Tamara, Espera i Monika.

Włóczki fantazyjne:
Amazona, Cellana, Milana, Buklana i Angolana,

Wełny sportowe:
Wełna Tatrzańska, Skilana i Unitex.

Różne: **Wełna Kilimowa, Wełna Dywanowa, Resztki do cerowania.**

Wzór ściegu do modelu 1

Objaśnienia ogólne

Wszystkie modele należy wykonywać według załączonych wykroi. Podajemy wykroje w zmniejszeniu z dokładnym oznaczeniem wymiaru w centymetrach. Cyfry oznaczają centymetry. Należy wyciąć z papieru formę naturalnej wielkości, dopasować dokładnie do figury nie przepuszczając nic na szwy. Zrobić próbkę ze wskazanej wełny, ściegiem podanym w opisie modelu, na takich drutach (lub szydełkiem) jakiemi ma być wykonana robota. Zanotować z ilu oczek wykonana próbka. Zmierzyć długość próbki dokładnie centymetrem i zmierzyć szerokość wykroju w tem miejscu, skąd mamy zaczynać robotę. Obliczyć ile razy długość próbki mieści się w szerokości wykroju. Dowiemy się w ten sposób ile oczek należy narzucić na początku roboty. Np. jeżeli mamy próbkę z 15 oczek, długości 5 cm, to na robotę szerokości 20 cm potrzeba narzucić 60 oczek.

Fason nadajemy ujmowaniem i dodawaniem oczek na brzegach roboty. Co pewien czas przykładamy robotę do wykroju dla skontrolowania fasonu. Na wycięcie dzielimy robotę na dwie części. Po zrobieniu wszystkich części należy je wyciągnąć według fasonu papierowego i napiąć szpilkami nierdzewiejącemi. Przykryć mokrem płótnem. Zdjąć płótno jak wszystko dobrze wyschnie. Sfastrygować całość. Zmierzyć na figurę. Zeszyć po lewej stronie szwy ściegiem okrętkowym.

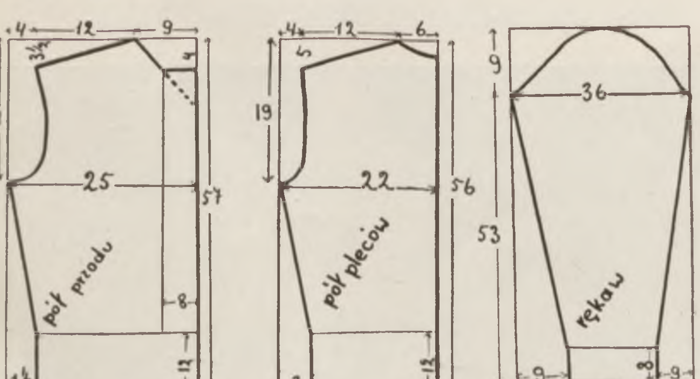
Wytłumaczenia skróceń.

ocz.	—	oczko	narz.	—	narzucić
brzeg.	—	brzegowe	poprz.	—	poprzedni
pr.	—	prawe	sł.	—	słupek
l.	—	lewe	psł.	—	półsłupek

Krzyżyki × są znakami powtarzania, część wzoru zawartą między krzyżykami należy powtarzać aż do wyczerpania oczek na drucie.

Nr. 1. Bluzka z krawatem widoczna na okładce

Materjał: 30 — 35 dk wełny „Włoskana" w kolorze seledynowym. Druty stalowe nr. 2½.

Całość składa się z czterech części wykonanych osobno: przód, tył i dwa rękawy. Użyte dwa ściegi. Pierwszym ście-

Wzór ściegu 1 do modelu nr. 2

Suknia z wełny „Goldkrone"

giem wykonany dół przodu i pas pośrodku przodu, idący aż pod szyję, dół tyłu i rękawów. Wszystkie części zaczynamy od dołu ściegiem 1, następnie robimy je dalej ściegiem 2. Pas idący przez środek przodu ma przy końcu rozcięcie z którego tworzą się dwa małe wyłogi. Ostatnie trzy rzędy w tym pasie przerabiamy całe na prawo, zakończenie to zapobiega zawijaniu się brzegów wyłożonych klapek. Krawat i pasek nosimy w jednym kolorze znacznie ciemniejszym od bluzki.

Ścieg 1. Ściągacz. × 3 ocz. pr. 3 ocz. l. × wszystkie następne rzędy tak samo, oczka lewe robimy nad lewemi, prawe nad prawemi.

Ścieg 2. Ilość oczek podzielona przez 3 i 2 oczka brzegowe. Jest to krateczka tworzona z trzech oczek prawych i 3 oczek lewych, stojących obok siebie, a w górę po 5 rzędów robimy prawe oczka nad prawemi, tak jak je widzimy, a lewe nad lewemi. Po pięciu rzędach następuje zmiana: nad trzema prawemi robimy 3 lewe oczka, a nad lewemi powtarzać znów prawe przez 5 rzędów. Na prawych krateczkach robimy skrzyżowanie oczek.

Rząd 1: 1 ocz. brzeg. × 3 ocz. pr., 3 ocz. lewe × 1 brzeg.

Wzór ściegu 2 do modelu nr. 2

Sweter z wełny „Espera"

Rząd 2: Tak jak widzimy: prawe nad prawemi, lewe nad lewemi.

Rząd 3: 1 ocz. brzeg. X krzyżowanie: 2 oczka zdjąć na prawy drut bez przerobienia, trzecie oczko zdjąć na agrafkę, poprzednie 2 oczka włożyć z powrotem na lewy drut, oczko z agrafki przerobić na prawo, a potem dwa pozostałe oczka na pr., 3 ocz. lewe X 1 brzeg.

Rząd: 4 i 5 jak drugi.

Rząd 6: zmienić kratkę: nad prawemi lewe, nad lewemi prawe oczka.

Rząd: 7 i 8 jak drugi.

Rząd 9: 1 ocz. brzeg. X 3 ocz. lewe, na następnych prawych wykonać skrzyżowanie jak wyżej opisano X 1 brzeg.

Rząd 10 jak 2-gi.

Rząd 11 jak 6-ty.

Rząd 12 jak drugi.

Rząd 13 jak trzeci i powtarzać dalej.

Nr. 2 Suknia

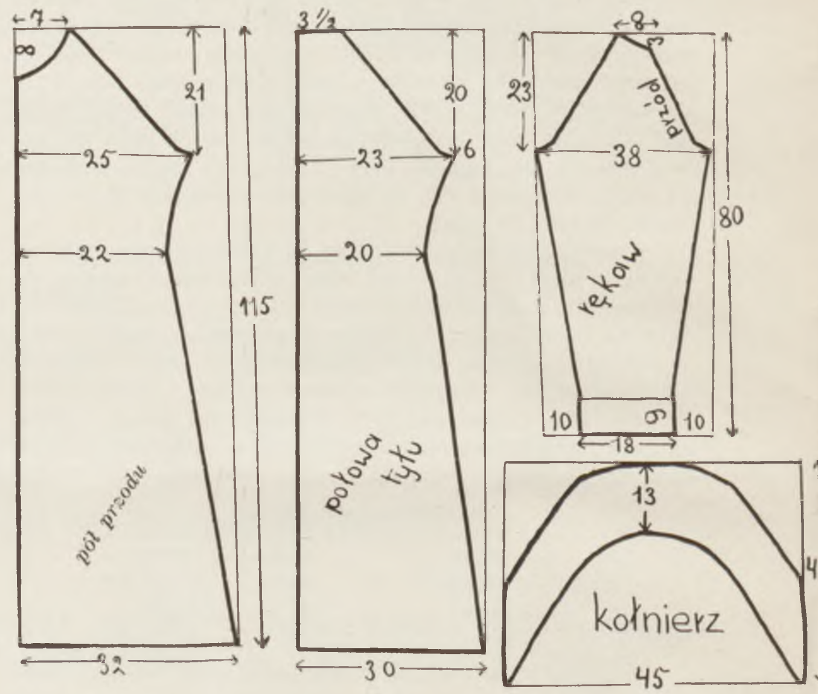
Materjał: 80 — 100 dk wełny „Goldkrone". Druty stalowe nr. 3. Krój sukni reglanowy, zapięcie stylu pośrodku pleców na jeden guzik. Całość składa się z pięciu części wykonanych oddzielnie: przód, tył, dwa rękawy i kołnierz.

Wszystkie części z wyjątkiem kołnierza zaczynamy od dołu. Kołnierz zaczynamy od bocznej prostej linji tak, aby ścieg na całości wypadał ukośnie. Całość sukni i kołnierz wykonane ściegiem nr. 1. Na tle ściegu nr. 1 idą pasy z tak zwa-

Wzór ściegu modelu nr. 3

nych warkoczy, wykonanych ściegiem nr. 2. Podwójny warkocz idzie od lewego ramienia do samego dołu i po prawej stronie od kieszeni do dołu. Pojedyńczy warkocz idzie wzdłuż każdego rękawa od szyi do mank'eta. Mankiet wykonany ściegiem nr. 3. Końce kołnierza przewiązać lub spiąć na guziczek od zapięcia sukni.

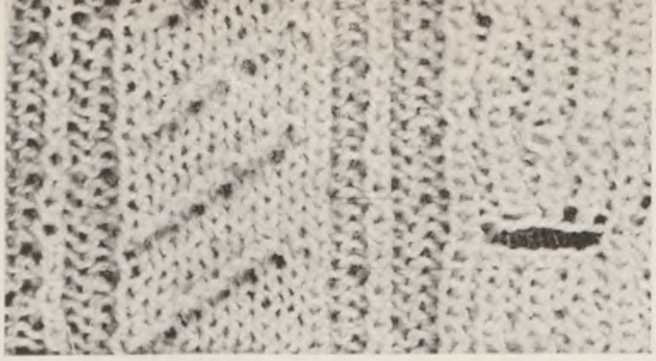
Ścieg Nr. 1.

Pierwszy rząd cały na prawo. W drugim powrotnym rzędzie X 1 ocz. pr. 1 ocz. l. X powtarzać do końca.

Trzeci rząd cały na prawo. Czwarty rząd X 1 ocz. lewe 1 ocz. pr. X. Uważać aby lewe oczka były przestawione

Kaftaniczek i czapeczka z włóczki „Espera" i „Perlana"

Wzór ściegu 2 do modelu nr. 5

i wypadły co trzy rzędy w górę. Jest to ścieg podobny do popularnego ściegu ryżowego.

Ścieg nr. 2. Warkocz.

Na jeden warkocz potrzeba 12 oczek, między warkoczami 7 oczek, z obu stron warkoczy po 2 lewe oczka. Na próbę bierzemy 35 oczek i 2 brzegowe, razem 37 ocz.

1 rząd: 1 brzeg., 2 ocz. l., 12 pr., 2 l., 3 pr., 2 l., 12 pr., 2 l., 1 brzeg.

2 rząd: 1 brzeg., 2 pr., 12 l., 2 pr., 3 l., 2 pr., 12 l., 2 pr., 1 brzeg.

3 rząd jak pierwszy, **4 rząd** jak drugi.

5 rząd z krzyżowaniem oczek. 1 ocz. brzeg., 2 lewe, 6 następnych oczek skrzyżować ze sobą po 3 oczka w sposób następujący: 3 pierwsze oczka zdjąć na agrafkę i odłożyć na lewą stronę roboty, a dalsze 3 oczka przerobić na prawo. Styłu pozostałe oczka z agrafki włożyć teraz na lewy drut i przerobić na prawo. Następne 3 oczka zdjąć na agrafkę i odłożyć z prawej strony roboty, 3 następne przerobić na prawo, i potem 3 oczka z agrafki włożyć na lewy drut i przerobić na prawo; dalej: 2 ocz. l., 3 pr., 2 l., znów następne oczka krzyżować po 3 tak, jak wyżej opisano, potem 2 l., 1 brzeg.

6, 8 i 10 rząd jak drugi. Rząd 7 i 9 jak pierwszy.

Rząd 11 jak piąty.

Ścieg nr. 3.

Zwykły ściągacz. **Rząd 1.** × 1 ocz. l. 1 ocz. pr. ×.

Rząd 2 tak jak pierwszy, należy uważać, żeby oczko prawe wypadło nad oczkiem prawem poprz. rzędu.

Nr. 3 Sweter sportowy

Materjał: 30 — 35 dk wełny „Espera".

Druty Nr. 3.

Całość składa się z pięciu części: przód, tył, dwa rękawy i kołnierz. Każdą część zaczynamy od dołu. Ściegi użyte dwa.

1 ścieg. Ściągacz. × 2 ocz. pr. 2 ocz l. × wszystkie rzędy tak samo. Ściegiem tym wykonamy dół przodu i tyłu, mankiety rękawów i cały kołnierz.

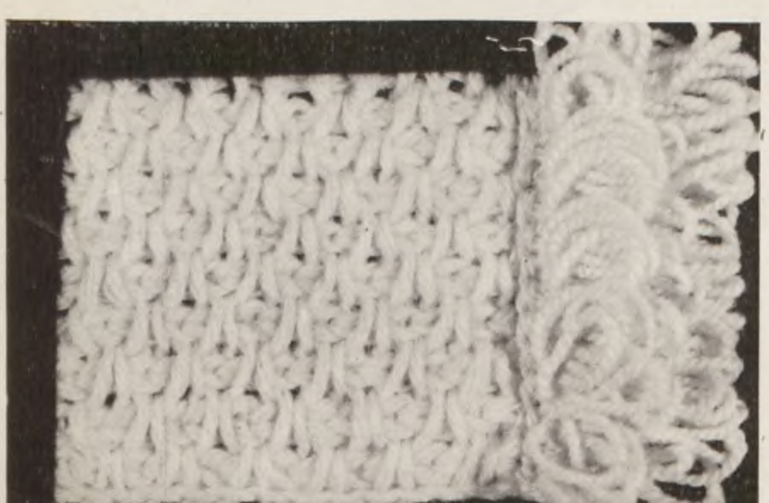
2 ścieg. Jest to deseń w skośne pasy z oczek ryżowych na tle ściegu jersey. Na przodzie deseń zmienia się na wysokości 20 cm od ściągacza.

Pierwsza część wzoru.

Rząd 1: × 17 ocz. pr. 1 ocz l. × skończyć rząd na 17 pr.

Rząd 2: × 1 pr. 17 l. ×.

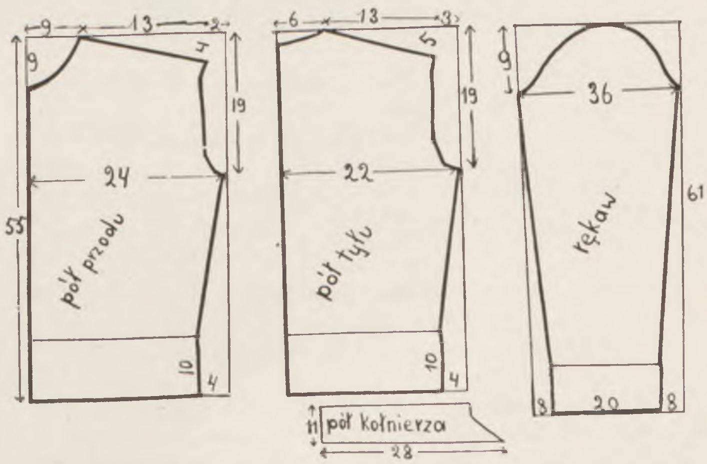
Wzór ściegów do modelu nr. 4

Pullower z wełny „Kordonetta"

Rząd 3 i wszystkie nieparzyste (prawa strona roboty) przerabiamy jak pierwszy. Różnica polega na tem, że dla otrzymania skosu przesuwamy oczko ryżowe stale o jedno

oczko bliżej prawego brzegu roboty, czyli w rzędzie następnym robimy 16 oczek prawych na początku rzędu. Rzędy parzyste jak rząd drugi.

Zmiana wzoru. Próbka z 37 oczek.

Rząd 1: 1 l. 17 pr. 1 l. 17 pr. skończyć na jednym na lewo.

Kostjum z wełny „Tamara" i wzór ściegu

Rząd 2: 1 l. 1 pr. 15 l. 1 pr. 1 l. 1 pr. 15 l. 1 pr. 1 l.

Rząd 3: 2 pr. 1 l. 13 pr. 1 l. 2 pr. 2 l. 13 pr. 1 l. 2 pr.

Rząd 4: 3 l. 1 pr. 11 l. 1 pr. 2 l. 1 pr. 2 l. 1 pr. 11 l. 1 pr. 3 l.

Rząd 5: 4 pr. 1 l. 9 pr. 1 l. 2 pr. 1 l. 2 pr. 1 l. 1 pr. 1 l. 9 pr. 1 l. 4 pr.

Rząd 6: 5 l. 1 pr. 7 l. 1 pr. 3 l. 1 pr. 2 l. 1 pr. 2 l. 1 pr. 7 l. 1 pr. 5 l.

Rząd 7: 6 pr. 1 l. 5 pr. 1 l. 2 pr. 1 l. 2 pr. 1 l. 2 pr. 1 l. 2 pr. 1 l. 5 pr. 1 l. 6 pr.

Rząd 8: 7 l. 1 pr. 3 l. 1 pr. 1 l. 1 pr. 2 l. 1 pr. 2 l. 1 pr. 2 l. 1 pr. 2 l. 1 pr. 3 l. 1 pr. 7 l.

Rząd 9: 8 pr. 1 l. 1 pr. 1 l. 2 pr. 1 l. 2 pr. 1 l. 2 pr. 1 l. 2 pr. 1 l. 2 pr. 2 l. 1 pr. 1 l. 8 pr.

Rząd 10: 9 l. 1 pr. 2 l. 1 pr. 2 l. 1 pr. 2 l. 1 pr. 2 l. 1 pr. 2 l. 1 pr. 2 l. 1 pr. 9 l.

Rząd 11: 8 pr. 1 l. 2 pr. 1 l. 2 pr. 1 l. 2 pr. 1 l. 2 pr. 1 l. 2 pr. 1 l. 2 pr. 1 l. 10 pr.

Rząd 12: 11 l. 1 pr. 2 l. 1 pr. 2 l. 1 pr. 2 l. 1 pr. 2 l. 1 pr. 2 l. 1 pr. 7 l.

Rząd 13: 6 pr. 1 l. 2 pr. 1 l. 2 pr. 1 l. 2 pr. 1 l. 2 pr. 1 l. 2 pr. 1 l. 2 pr. 1 l. 12 pr.

Rząd 14: 13 l. (1 pr. 2 l.) powtórzyć to co w nawiasie 6 razy 1 pr. 5 l.

Rząd 15: 4 pr. (1 l. 2 pr.) powtórzyć 6 razy, 14 pr.

Dzwoneczki

Kwiatki do paltocika z wełny „Angolana".

Potrzeba parę nitek w kolorze żółtym, pomarańczowym i bronzowym.

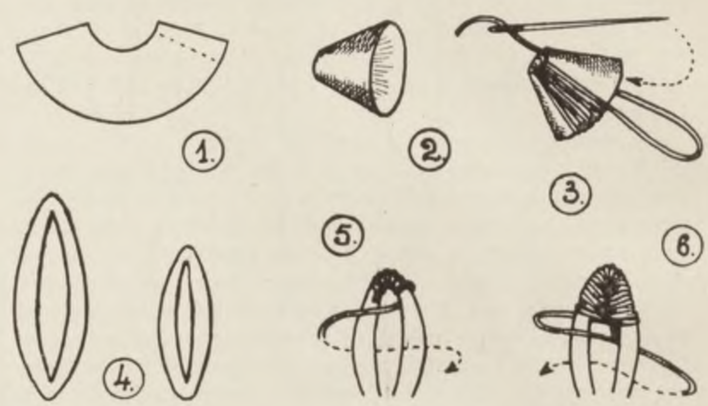
Z kartoniku wycinamy foremkę (rys. 1), zwijamy ją i zaklejamy (rys. 2), a potem okręcamy dokoła kolorową (np. jasno-żółtą) włóczką, nawleczoną w igłę, jak na rys. 3.

Listki zrobione są też na kartonowych foremkach, podług rys. 4, oplecionych włóczką, jak to wskazują rysunki 5 i 6.

Robimy cztery kwiatki o środkach z pętelki, wszytej z włóczki (koloru pomarańczowego). Listków bronzowych przygotujemy po trzy większe i mniejsze.

Kwiatki z listkami zeszywamy, układając je, jak to widać na załączonej fotografji.

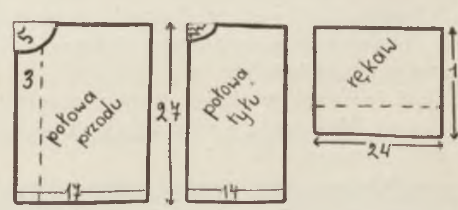

Nr. 4. Kaftaniczek i czapeczka dla dziecka dwuletniego

Materjał. Włóczki „Espera" 10 — 12 dk i wełny „Perlana" 5 dk.

Szydełko długie drewniane z kulką na końcu i szydełko Nr. 4 stalowe.

Całość kaftaniczka wykonana z włóczki „Espera" ściegiem nr. 1 t. z. „tunetańskim" składa się z sześciu części: dwie połowy przodu, plecy i dwa rękawy.

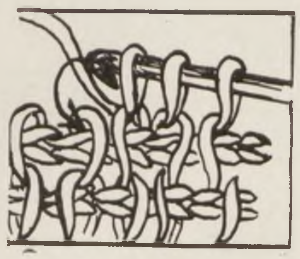

Każdą część zaczynamy od dołu szydełkiem nr. 2. Ozdobę kaftaniczka stanowią pasy naszyte, wykonane ściegiem nr. 2 t. z. „futerkowym", szydełkiem stalowem nr. 4 z wełny „Perlana". Pasy ściegiem futerkowym naszywamy po obu stronach przodu, na brzegu rękawów i na czapeczce, jak to widać na fotosie. Z obu stron tego futerka widzimy na każdej połowie przodu i na rękawkach, przed mankiecikami nakładany wałeczek szydełkowy wykonany równocześnie z całością przodu i rękawa. Kaftaniczek zapina się na trzy guziki z wełny. Czapeczka jest równym kawałkiem wykonanym ściegiem nr. 1. Szerokość tego paska około 20 cm, długość musi się równać obwodowi głowy. Całość zeszyta stylu i zmarszczona w górze pod dużym pomponem z włóczki. Na wysokości 5 cm od brzegu naszyty pas futerkowy. Szwy w kaftaniczku łączymy szydełkiem półsłupkami po prawej stronie roboty. Łą-

cząc wkluwamy szydełko naprzemian to w jeden, to w drugi brzeg łączonych części. Kołnierzyk z paska futerkowego.

Ścieg nr. 1 „tunetański“.

Na łańcuszku potrzebnej długości robimy jeden rząd zwykłym ściegiem tunetańskim, t. j. z każdego oczka wyciągamy pętelkę, zatrzymujemy je wszystkie na szydełku, a wracając przeciągamy nitkę pierwszy raz przez 1 oczko, a potem stale spuszczamy po 2 oczka, aż nic nie zostanie na szydełku. W drugim rzędzie, od środka przodu robimy 5 pierwszych oczek, tak jak w zwykłym tunetańskim ściegu, t. j. wkładamy szydełko od prawej strony pod pionową nitkę leżącą na wierzchu i wyciągamy pętelkę.

Po pierwszych 5 oczkach, które stanowią brzeg przodu i przeznaczone są pod guziki i pod wałeczek, dalej robimy ściegiem trochę odmiennym. Mianowicie jedno oczko chwytamy, jak wyżej opisano, a drugie chwytamy, wchodząc pod pionową nitkę od **prawej** strony. Przez to dwie nitki zbliżają się do siebie. Na rysunku widać, jak należy szydełko wkładać. Robimy wszystkie rzędy tak samo, raz zwykłe oczko, raz chwyta się z przeciwnej strony. W rzędach przestawiamy dwa zbliżone oczka, aby się mijały.

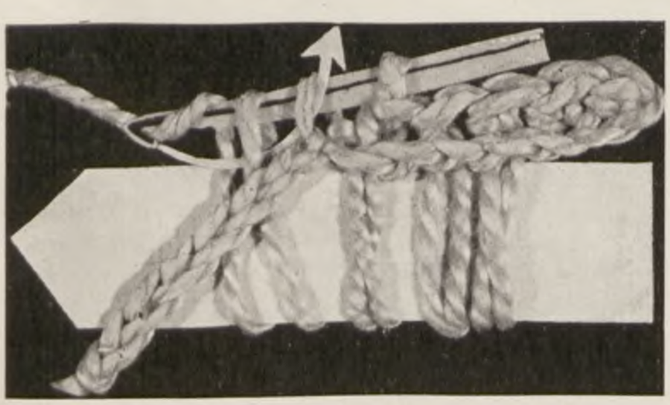
Opis roboty wałeczka.

Po przerobieniu dwóch rzędów, t. j. 2 razy tam i spowrotem, zaczynamy robić wałeczek. Na początku trzeciego rzędu, po nabraniu pierwszych trzech oczek, nabieramy jeszcze jedno oczko, wkłuwając szydełko i wyciągając pętelkę z oczka leżącego o jeden rząd niżej pod trzeciem oczkiem, narzucamy nitkę, przeciągamy przez 1 oczko, znów narzucamy i przeciągamy przez 2 oczka, zatrzymujemy to oczko na szydełku i robimy dalej zwyczajnie.

W następnym rzędzie po nabraniu pierwszych trzech oczek, znów robimy nakładany wałeczek, wkluwając szydełko z lewej strony tuż koło wałeczka poprzednio zrobionego, o jeden rząd niżej, chwytając za jedną z nitek i spuszczając najpierw 1, a potem 2 oczka. Powtarzać to stale w każdym rzędzie na trzeciem oczku od brzega. Przy robieniu drugiej połowy przodu, wypadnie nam robić wałeczek na trzeciem oczku przed końcem rzędu.

Ścieg Nr. 2 „futerkowy“.

Robimy łańcuszek z 15 oczek, 2 półsłupki na drugiem i trzeciem oczku od końca, a dalej wkluwamy szydełko w następne oczko, nitką, jak widać na załączonem powiększeniu, owi-

jamy dwa razy w koło linijki, prowadząc ją najpierw za linijkę, a potem ku przodowi.

Szydełko tkwiące w oczku łańcuszka, wkładamy pod pierwsze nawinięcie na linijce i chwytamy za drugie, jak widać na powiększeniu i przeciągamy tę nitkę przez nitkę na linijce i przez oczko łańcuszka; jeszcze raz narzucamy nitkę i znów przeciągamy przez 2 pozostałe oczka. Powtarzać to jeszcze 9 razy. Na końcu łańcuszka 2 zwykłe półsłupki, 1 oczko na odwróceniu i następny rząd same półsłupki chwytane za 2 nitki. W następnym rzędzie znów z brzega 2 półsłupki, a potem 10 na linijce i 2 zwykłe półsłupki na zakończenie rzędu.

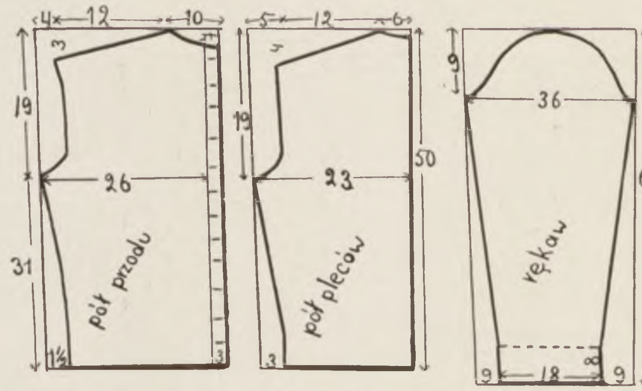
Nr. 5 Pullower w pasy

Materjał: 25 — 30 dk wełny „Kordonetta“.

Druty nr. 2½.

Ściegi użyte dwa. Całość składa się z sześciu części: dwie połowy przodu, plecy, dwa rękawy i kołnierz. Każdą część zaczynamy od dołu. Kołnierz, dół rękawów i brzeg przodu, w którym są dziurki na guziki, robimy ściegiem 1. Resztę ściegiem 2.

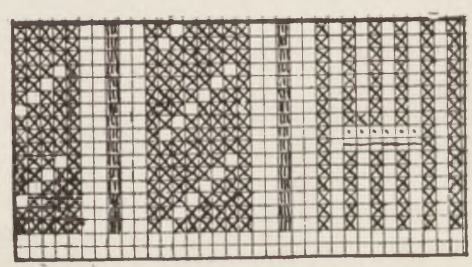
Brzeg przodu z dziurkami robimy jednocześnie z całością połowy przodu. Na wzorze podajemy kawałek prawej połowy przodu, tak jak zaczynamy go robić. Zaczynając obie połowy

przodu i plecy, przerabiamy pierwsze cztery rzędy całe na prawo. Otrzymujemy w ten sposób odrobienie, które zapobiega zawijaniu się brzegów.

Ścieg 1. Zwykły ściągacz × 1 ocz. pr. 1 ocz. l. × następne rzędy tak samo, lewe oczko nad lewem, prawe nad prawem

Ścieg 2. Deseń tego wzoru podajemy narysowany na kratkowanym papierze: puste kratki oznaczają lewe oczka,

krzyżyki prawe oczka, kratka z kreseczkami oznacza raz oczko prawe, brane od tyłu, drugi raz oczko lewe chwytane za nitkę od tyłu, przez co powstaje równo leżący wygórowany rząd oczek prawych, idący na tle oczek lewych. Kreska idąca przez 6 kratek oznacza 6 oczek spuszczonych, czyli wykończonych na dziurkę, a w następnym rzędzie kropki oznaczają 6 oczek na nowo narzuconych.

Nr. 6 Kostjum

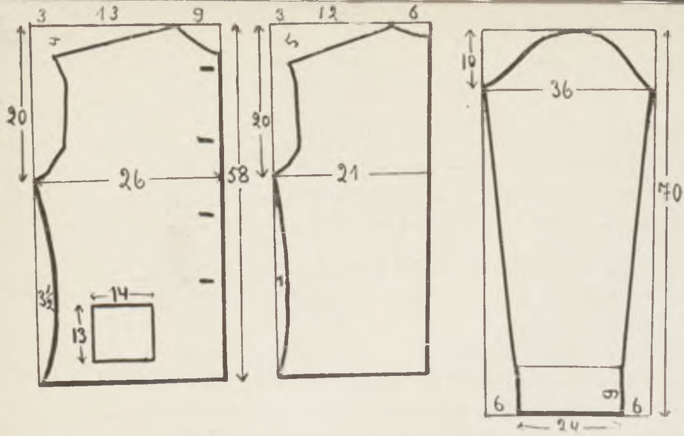
Materjał: 90 — 100 dk wełny „Tamara“.

Druty Nr. 3. Całość wykonana jednym ściegiem, tak zwanym ryżowym.

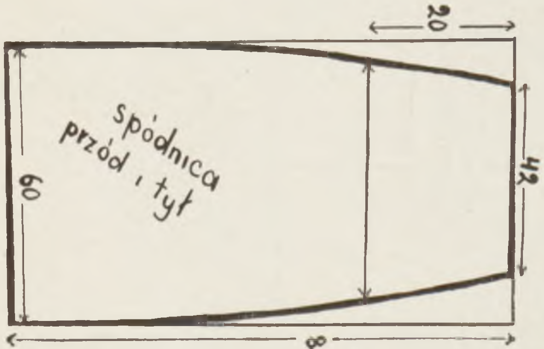
Ścieg: Rząd 1. × 1 pr. 1 l. ×, stale powtarzać.

Rząd 2 tak samo jak pierwszy, tylko oczko lewe robimy nad oczkiem prawem poprz. rzędu, a oczko prawe nad lewem poprz. rzędu.

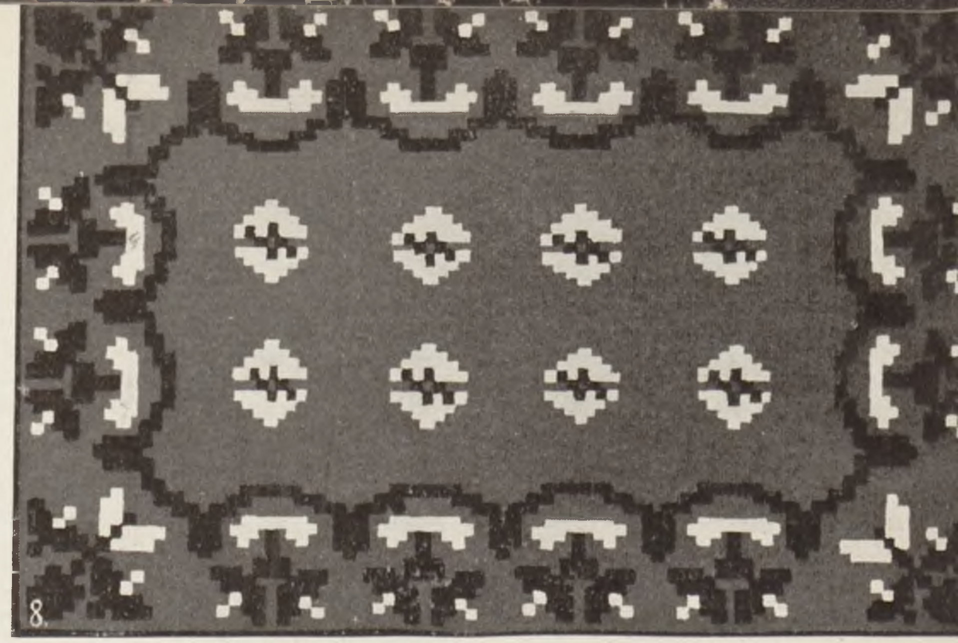
Kostjum składa się z żakiecika i spódniczki. Spódniczka składa się dwóch części: przód i tył. Żakiecik składa się z dziewięciu części: dwie połowy przodu, plecy, dwa rękawy, pasek, kołnierzyk i dwie kieszenie. Każdą z tych części z wyjątkiem paska zaczyna się od dołu.

Pasek robimy poprzecznie, przy początku i przy końcu paska wyrabiamy dziurki na guziki. Szerokość paska 6 cm. Długość kołnierzyka jak obwód szyi, długość paska jak obwód

w pasie. Zaczynając przód i tył spódnicy przerabiamy pierwsze trzy rzędy całe na prawo. Stworzy się w ten sposób odrobienie, które zapobiegnie zawijaniu się brzegów. Górę spódniczki można wykończyć ściągaczem szerokości 4 cm. Otrzymamy w ten sposób cieńszy brzeg, który łatwiej będzie naszyć na sztywny paseczek. Zapięcie spódniczki z boku na szwie lewym.

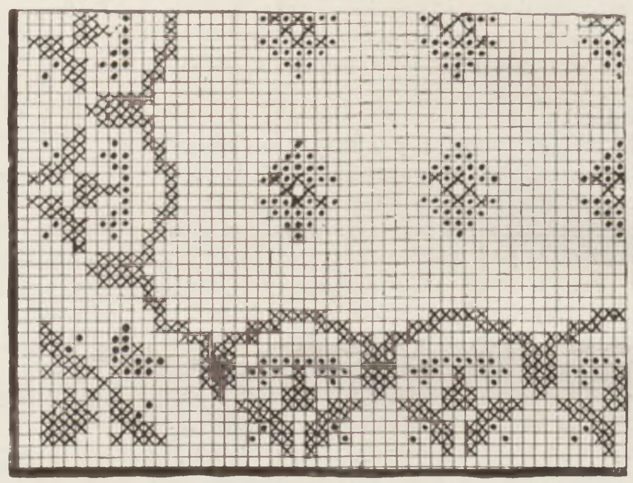

Nr. 8 Dywanik strzyżony

Dywanik należy wykonać z wełny dywanowej 2/1 podwójnej, na postawie wełnianym lub na grubej kanwie. Wielkość dywanika dowolna, zależna jest od ilości ściegów (węzłów), wziętych na jedną kratkę wzoru. Podajemy całość dywanika i ćwierć jego wzoru na kratkowanym papierze.

Ścieg polega na bardzo prostem zadziergiwaniu węzłów, jak to objaśnia rysunek. Szyjemy rzędami i po wykonaniu rzędu przecinamy wszystkie pętle.

Każda kratka wzoru może się składać np. z pięciu węzłów

na długość i tyluż węzłów na szerokość. Należy policzyć ilość oczek w kawałku kanwy, przeznaczonych na dywan i podzielić to na ilość kratek we wzorze. Dowiemy się ile węzłów mamy brać na jedną kratkę. Oczko kanwy = 1 węzeł. Wełny potrzeba około 2 kg na 1 metr kwadratowy. Nasz dywanik ma tło w kolorze beżowym, na nim wzór granatowy z niebieskim.

JAK NALEŻY PRZECHOWYWAĆ I PRAĆ RZECZY WEŁNIANE?

PRZECHOWYWANIE...

Rzeczom wełnianym trzeba nadać właściwy kształt, starannie złożyć i przechowywać l e ż ą c o. Nie wieszać, aby się nie wyciągały. Jeżeli oczka puszczają, starać się natychmiast uchwycić szydełkiem i umocnić. Przy szczególnie miękko robionych rzeczach wełnianych, trzeba obszyć szwy mocną tasiemką, aby uniknąć rozciągania.

PRANIE...

Do prania wyrobów wełnianych dzianych, najlepiej jest używać środek do prania **„Persil“**. N i e u ż y w a ć s o d y.

Prać najlepiej każdą sztukę oddzielnie, w zimnym roztworze **„Persilu“** — Piorąc nie trzeć, lecz tylko naciskać. Po wypraniu nie wykręcać, lecz wycisnąć w rękach. Płukać w zimnej wodzie kilka razy, przyczem do pierwszego płukania dodać kilka łyżek octu, który nadaje wełnie miękkość, połysk i wyrazistość barwy. (Aby się przekonać o trwałości farby danej rzeczy, należy jeden koniec namoczyć w czystej, zimnej wodzie i wyżąć nad białą ściereczką. Jeżeli wyciśnięta woda pozostaje czysta i nie zafarbuje ściereczki, wtedy zwykły sposób prania można zastosować).

SUSZENIE...

Po wypłukaniu wycisnąć z wody i zawinąć przedmiot w suchy ręcznik, względnie ściereczkę — najlepiej z froty —, naciskać następnie lekko tak długo, aż doprowadzi się go do stanu wilgotnego. Następnie nie wieszać na sznurach, lecz położyć na stole nakrytym suchym ręcznikiem lub ściereczką, nadając przedmiotowi odpowiedni kształt, nakryć ręcznikiem i pozostawić tak aż do zupełnego wysuszenia. Uważać, aby wełna nie suszyła się na wełnie; w tym celu należy między tylną a przednią częścią, w rękawy, kieszenie i t. p. włożyć ściereczki lub białą bibułkę. Nie suszyć na słońcu lub przy piecu, aby nie spowodować skurczenia się!

UWAGA...

Wyroby dziane nie powinny długo podlegać wpływowi potu i brudu. Częstsze krótkie pranie utrzymuje dobry wygląd i podnosi trwałość. Tak pielęgnowane rzeczy wełniane pozostają miękkie, świeże i czyste.

Wydawca: **„Union Textile“** S. A. w Częstochowie. Redaktor odpowiedzialny: **Paweł Bergman.**

Druk. Zakł. Graf. Tow. Wyd. „Bluszcz“ — Warszawa, Solec 87.